

ΝΟΥΝ

«Η Βία που έφερε αυτήν τη επίθεση με καταστρέφει και καταστρέφει την πότη που έχω στην ανθρωπότητα» λέει η εικονογράφος Beatrice Alemagna. Κάτω: μία από τις εικόνες που σχεδίασε για το «Φεγγάρι του Κιέβου» του Gianni Rodari.

«Ποιος ξέρει άραγε αν το φεγγάρι του Κιέβου είναι τόσο όμορφο όσο της Ρώμης το φεγγάρι; Και ποιος ξέρει αν είναι και το ίδιο ακριβώς ή μήπως είναι το αδερφάκι του απλώς...»

Oιταλός συγγραφέας Gianni Rodari – γεννήθηκε στο Πιεμόντε το 1920 και πέθανε το 1980 – έγραψε το «Φεγγάρι του Κιέβου» πριν από 70 χρόνια. Ήταν η περίοδος που ως δάσκαλος ξεκίνησε να γράφει βιβλία για παιδιά με γλωσσικά παιχνίδια για την ελευθερία, τον νόμο, την αξιοπρέπεια. Το 1970 του απονεμήθηκε το βραβείο «Hans Christian Andersen», το οποίο επιστέγασε μια διαδρομή με μεγάλες επιτυχίες. Από αύριο κυκλοφορεί στην Ελλάδα από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος το ποίημά του «Το φεγγάρι του Κιέβου» σε εικονογράφηση της Ιταλίδας Beatrice Alemagna, η οποία γεννήθηκε στην Μπολόνια και ζει στο Παρίσι. Η ίδια παρέδωσε την εικονογράφηση με χρόνους κατεπίγοντος, όπως λέει στη συνέντευξή μας, λόγω του νέου μπνύματος που προσλαμβάνει η έκδοση. Την απόδοση στα ελληνικά έκανε αφιλοκερδώς ο βραβευμένος συγγραφέας Αντώνης Παπαθεοδούλου, ενώ τα έσοδα από τις πωλήσεις θα διατεθούν στους Γιατρούς του Κόσμου στηρίζοντας το έργο τους στην Ουκρανία. Απευθυνθήκαμε στην εικονογράφηση για την ειδική αυτή κυκλοφορία.

Ποια ήταν η πρώτη εικόνα που γεννήθηκε αμέσως μόλις διαβάσατε το ποίημα του Ροντάρι;

Ήταν ενός παιδιού που κοιμάται. Μια εικόνα που με τη σειρά της μου έφερε στον νου το φεγγάρι, τη νύχτα και τη γαλήνη.

Πώς αποφασίσατε το στυλ της εικονογράφησης: αυτά τα σχέδια που θυμίζουν παιδικές κηρουμπογιές;

Πήρα την απόφαση πολύ γρήγορα. Ήθελα ένα βιβλίο χωρίς «λάμψη», που να αποπνέει απλότητα και την αισθηση του επείγοντος. Για μένα το πολύμεσο αντικείμενο είναι τα μολύβια ή οι κηρουμπογιές, οπότε κατέφυγα σε αυτά.

«Οι λέξεις, όπως οι εικόνες, αφήνουν ανεξίτηλο ίχνος»

Η εικονογράφηση παιδικών βιβλίων Beatrice Alemagna μιλάει για την έκδοση «Το φεγγάρι του Κιέβου», που βασίζεται στο ποίημα του Τζάνι Ροντάρι και κυκλοφορεί αύριο, με τα έσοδα των πλωλήσεων να προορίζονται για τους Γιατρούς του Κόσμου και το έργο τους στην Ουκρανία

Τι θα λέγατε σε μια σχολική τάξη 10χρονων παιδιών για το μήνυμα του ποιήματος; Το ποίημα μας λέει ότι δύο οι άνθρωποι μοιράζονται τα ίδια πράγματα. Οτι το φεγγάρι και ο πόνος σημαίνουν τα ίδια πράγματα για όλες τις χώρες του κόσμου. Είναι ένα κείμενο με διεθνή απίχνηση. Δεν αφορά μία χώρα. Και οι στίχοι αντίκουν σε όλες τις εποχές, όχι μόνο στη δική μας. Δεν έχουν πλικιά. Τα στοιχεία και οι χαρακτήρες της ιστορίας μπορεί να έχουν, άλλα η αξία και το μήνυμα των λέξεων παραμένουν «ζωντανά», δημιουργούν ιαχυρή εντύπωση όπως τα αστέρια που φέγγουν στον ουρανό.

Με ποια έννοια οι λέξεις γίνονται εργαλείο για μια εικονογράφηση, όπως τα μολύβια ή το πινέλο;

Με την έννοια ότι αφήνουν επίσης ανεξίτηλο ίχνος μέσα από το μήνυμά τους.

Πριν σχεδιάσετε το κείμενο κάνατε εξα-

ντλπτική έρευνα;

Εδώ όχι, δεν έκανα κάποια έρευνα. Οι εικόνες ήταν έτοιμες μέσα σε λίγες ώρες. Ορισμένες φορές η ανάγκη να δημιουργήσεις με την αισθηση του επείγοντος σημαίνει ότι οι εικόνες πρέπει να έρθουν χωρίς προσπατούμενα, χωρίς έρευνα. Σαν να υπήρχαν από πάντα εκεί.

Ποιες είναι οι σκέψεις σας παρακολουθώντας τον πόλεμο στην Ουκρανία μετά τη ρωσική εισβολή;

Υποφέρω. Κι αυτό επειδή ακριβώς παρακολουθώ, ορισμένες φορές παρακολουθώ πολύ. Κάποιες άλλες σταματάω και δεν βλέπω τίποτε. Η βία που έφερε αυτή η επίθεση με καταστρέφει και καταστρέφει την πίστη που έχω στην ανθρωπότητα. Το μόνο που εύχομαι είναι οι λέξεις του αγαπημένου μου Ροντάρι να φέρουν ελπίδα σε όσα παιδιά τις διαβάσουν. Αυτό μένει: η ελπίδα, η αξία που αγαπούσε ο ίδιος ο Ροντάρι.